

מלכת המים

1972

פסטיבל של מים וקרח

שרשרת אירועים מרהיבה אשר תקיף את כל הארץ, תפאר השנה את טקס בחירת מלכת-המים 1972. המאורע ייפתח ב-16.7.72 ב"היכל הספורט" — באיצטדיון יד-אליהו, בבחירת נסיכת הים-התיכון. גולת הכותרת לערב הבחירה תהיה הופעתה המלאה של להקת המחליקים הנוודעת מארצות-הברית: "חופ" שה על הקרח". 92 מחליקות ומחליקים יציגו את הבלט המפורסם על ריצפת קרח ענקית, לפי כוריאוגרפיה של טד שאפל. לצורך המופע המיוחד חברו הבמאי צדוק צרפתי והתיאטרון אריק סמית, כשהם נעזרים בסידורי הפרחים האמנותיים של "פרחים כץ". לאה פלטישר תהא אחראית לעימוד המועמדות על בימת הטקס. כרטיסים ניתן להשיג בכל משרדי הכרטיסים בארץ. מועמדות תמירות ונאות מתבקשות להתקשר בין השעות 9.00—11.00 לטל. 260135.

אירים דוידסקו
מלכת המים 1971

כמה מבין 92

הרקדנים

והרקדניות

המופיעים בבלט:

..חופשה על

הקרח:

התלבושות בהן

מופיעים הרקדנים

בעת הריקוד עלו

מיליון דולר

החילת המסכימה. תוך שיחה קולחת נעו השלושה אל הבסיס.

השוטר שהופיע כעבור ימים מיספר ב' דירתו של אבוי, הכהו בהלם מוחלט. בידו נשא בעל-המדים צרמער, ובשוליו הס' בר כי יהודה אבוי נאשם על-ידי החיילת באונס.

במשפט שהתקיים בדלתיים סגורות, טע' נה החיילת, כי אבוי הכריח אותה לשכב עימו בעזרת אימים. "הוא אמר לי שאם לא אתן לו, הוא לא יסע אותי לבסיס," סיפרה החיילת. "פחדתי נורא שאאחר ל' בסיס, ולכן הסכמתי לשכב איתו."

ישועה בלתי צפויה מצא אבוי בטרמ' פיסטית השנייה. הנ"ל סיפרה לשופטים, כי בעת הנסיעה שררו בין המתלוננת לאבוי יחסים נורמליים ביותר ושיחתם היתה ידידותית מאוד, אם לא למעלה מזה.

נוסף לעדות זו הביא פרקליטו של הנא' שם, צבי לידסקי, גם עדי אופי. ביניהם הופיע הפיליטונאי אפרים קישון. בעל ה'

סייר כוגן
איפה המוסר פה ?

סרט השוטר אזולאי, שהעיד, כי אבוי הינו בחור ישר וטוב.

כל אלה לא שיכנעו את שלושת השופ' טים יוסף גביוון, אהרון מני וחיים בנטל בחפתו המחלטת של אבוי, והוא נשפט לשנה אחת מאסר בפועל, בתוספת שנה אחת על תנאי.

פרקליטו ביקש לעכב את ביצוע גזר-הדין, עד להגשת ערעור על חומרת העונש.

מנגנון

את

הכסף!

ואלדמאר כוגן ניסה להיות יהודי טוב. ב-1969 עשה את כל הדרך מברזיל הרחוק קה, מולדתו, לישראל, כדי לשרת בצה"ל. ואלדמאר הגדיל לעשות בהתנדבו לשרת באחת הסירות הקרביות ביותר בצה"ל. בתום שלוש שנות שירות החליט הסייר לחזור לדרום-אמריקה.

כאן ציפתה לו הפתעה מרה. הסוכנות התנתה את עזיבתו בתשלום סכום של 2300 ל"י, כסף התמיכה שקיבל ממשרד הקליטה בשלוש שנות שירותו. החייל המשוהרר הוא בודד בארץ. שלוש שנים של סיורים לאורך גבולות המדינה אינם בדיוק המקצוע הישראלי המכניס. ממירדפיו והתקלויותיו לא חסך דבר מלבד זכרונות.

על זכותה החוקית של הסוכנות בדריי שת הסכום קשה להתווכח, אך מה עם הזכות המוסרית לכך ?